
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

5 / 2021

Milí čtenáři a farníci!

Na prahu adventu jsem chtěl napsat pár slov pro povzbuzení, protože je v této době potřebujeme víc, než kdy jindy. Jenže budu psát o tématu, které u mě samotného už vyvolává alergické reakce. Je to očkování. Na internetu je přede mnou zpráva o vyloučení neočkovaných ze společenského života, vedle mě na stole výzva předsedy ČBK arcibiskupa Jana Graubnera k očkování neočkovaných. Co s tím? Tento text zazní v kostele na slavnost Ježíše Krista Krále, čili jste s ním v době, kdy čtete tyto řádky, již seznámeni.

Nebudu tady propagovat očkování, ani vybízet k „lítosti a pokání“ ty, kteří se očkovat nechali. Je to věc osobního rozhodnutí. A navíc si myslím, že pro ty, kdo jsou zásadně proti očkování, je taková výzva jen přiléváním oleje do ohně a ti zbývající už jsou po očkování.

Chci se dotknout toho, o čem je advent. Advent je, jak známo, příchod. Tedy období přípravy na příchod Ježíše Krista jako bezbranného dítěte na tuto zem, ale také příprava na druhý příchod Kristův na konci času. Přišel jednou, přijde i podruhé. Ten druhý příchod bude rozhodující. Neumím si představit, že bychom při této paruzii byli souzeni a tříděni na očkované a neočkované. O tom křesťanství vůbec není. Ale podle podobenství o posledním soudu na ty, kteří buď něco udělali, nebo neudělali pro ty nejmenší, pro ty trpící, vězněné, chudé, na cestách atd. Na kterou z těch stran patří očkování?

Neposlouchejte ty, kteří vás před očkováním varují, ani ty, kteří vás k němu vyzývají. Naslouchejte a ptejte se v chrámu svého srdce našeho Pána a svého svědomí. Pane, jakým způsobem mám pomoci těm nepatrným? Co jim víc pomůže?

Hledejte odpovědi a naleznete. Možná právě v začínajícím adventu. Nebude to pokojný čas. To se jeví už teď. Může to však být přes všechny překážky čas požehnaný. Příprava našich srdcí na příchod Krista. Taková příprava, která nás vede k tomu přijímat ty druhé, takové jací jsou, jako Boží obraz.

Požehnaný advent přeje otec Michal +

Život ve farnosti

6. 12. Svátek sv. Mikuláše

Mše svatá v 18 hod.

Mikulášská nadílka pro děti bude v neděli 5. 12. po mši sv. v 10 hodin.

8. 12. Slavnost Panny Marie, počaté

bez poskvrny prvotního hříchu

Mše svatá v 18:00, modlitba růžence od 17:30

17. 12. Mše svatá s Betlémským světlem

Mše svatá bude v 18:00.

24. 12. Štědrý den, vigilie Narození Páně

Mše sv. pro rodiny s dětmi v 16:00
Půlnoční mše svatá ve 23 hodin

* * *

Mše svatá za nemocné

- 3. prosince

* * *

Večer chval

- v sobotu 4. 12. od 20 hodin.

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 9. 12. po mši svaté.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 16. 12. po mši svaté na faře.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu 18. 12., začátek ve 20.00.

Modlitba růžence za mír ve světě

- 13. 12. v 17:30.

Společenství maminek

- 10.12. v 9 hodin na faře.

Růžencová pouť okolo Ořešína

Každé 1. pondělí v měsíci ve 20.05 od konečné autobusu 70 na Ořešíně, návrat ve 21.00 zpět ke konečné.

Roráty

V naší farnosti budou roráty vždy v úterý, ve čtvrtek a v sobotu v 6.30 hod. Poslední roráty budou ve čtvrtek 23. 12. v 6.30 ráno.

Sobotní roráty budou při svíčkách a po nich zvou katechetky **děti i jejich rodiče na snídani na faru.**

* * *

Adventní duchovní obnova

Adventní duchovní obnovu v naší farnosti letos povede spirituál Biskupského gymnázia Jiří Janalík. Bude se konat 10. prosince od 17 do 21 hodin.

Putování sv. Rodiny

Od 1. neděle adventní 28. 11. až do svátku sv. Rodiny 26. 12. bude ve farnosti putovat ikona sv. Rodiny. Vždy od neděle do středy nebo od středy do neděle bude mít u sebe ikonu některá z rodin, a u ní se bude modlit za rodiny, zvláště z naší farnosti. Po skončení stanovené doby ikonu předají dalším. Putování sv. Rodiny zakončíme v neděli 26. 12. při mši svaté v 10 hodin. Rozpis bude v kostele.

Rok sv. Josefa

Ve středu 8. prosince 2021 o slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie je poslední den roku sv. Josefa spojený s mimořádnými odpustky. Od 17.30 bude v kostele modlitba růžence zakončená zázračnou modlitbou ke sv. Josefovi. Po ní je od 18 hodin mše svatá ze slavnosti.

Sbírka na pomoc potřebným

3. neděli adventní – 12.12.2021 – uspořádáme v naší farnosti sbírku na pomoc potřebným rodinám. Je možné pomoci jak finančně, tak i materiálně. Přinést můžete trvanlivé potraviny, hygienické potřeby, prášek na praní a čisticí prostředky. Vše

se bude vybírat ve farní herně od 8 do 11:30 hod.

Věci budou doručeny konkrétním rodinám prostřednictvím neziskové organizace BAKHITA.

Dárky dětem

Tak jako děti budou obdarováni svatým Mikulášem, tak i ony budou mít příležitost udělat radost jiným dětem z potřebných rodin. Každé dítě má možnost přinést jednu hračku (se kterou si třeba už nehraje) v neděli 12.12. do kostela, kde ji může po mši sv. předat panu faráři.

Prosíme, aby hračky byly funkční, čisté a zachovalé. Nejedná se o sbírku hraček, ale o možnost pro naše děti rozdělit se a udělat druhým dětem radost.

* * *

Předvánoční svátost smíření

Příležitost ke svátosti smíření v předvánočním období:

Čtvrtek 16. prosince od 16 do 18:30 hod.
Zpovídat budou i zpovědníci z jiných farností.

Pátek 17. prosince od 17 hod.

Neděle 19. prosince před mší svatou v 10 hod.

Pondělí 20. prosince od 17 do 18 hod.

Středa 22. prosince od 17 hod. **přednostně pro děti!**

Čtvrtek 23. prosince od 7:15 do 8.30 hod a večer od 17 do 18 hod.

Možnost přijmout svátost smíření ve všední den je také vždy půl hodiny před každou mší svatou.

* * *

Betlémské světlo

Do naší farnosti bude světlo přineseno při mši svaté **v pátek 17. 12. v 18 hodin.**

Pro Betlémské světlo si můžete přijít **na Štědrý den od 10 do 11 hodin** do kostela a na obvyklá místa v naší farnosti a po celý den také k hlavnímu kříži na řečkovickém hřbitově.

* * *

Žehnáni Vánočního stromu a obyvatelům Ořešina proběhne v neděli 19. 12. od 17:00. V pátek 17. 12. bude na Ořešíně celonoční adorace.

* * *

Vánoce v našem kostele

24. 12. Vigilie Narození Páně, Štědrý den

dětská mše sv. v 16.00 hod.

půlnoční mše sv. ve 23.00 hod.

25. 12. Slavnost Narození Páně

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.

26. 12. Svátek Svaté rodiny

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.,

obnova manželských slibů

* * *

Farní charita

Tradiční vánoční sbírka pro léčbu lepry a TBC bude probíhat po celou dobu vánoční.

Své příspěvky vkládejte jako obvykle do pokladničky farní charity vzadu v kostele.

M.Ocetková

Prosba Charity

Pokud máte jakékoliv pánské oblečení, které byste byli ochotni věnovat, Charita cokoliiv přivítá do svého šatníku pro své četné klienty bez domova, denně 8 - 12 hod. na Bratislavské 58.

Nejvíce chybí boty, bundy, všechno může být starší, ale čisté...

Jana Š.

Farní společenství seniorů

Program na rok 2022

Co mě dělá šťastným.

20. 1. ZDRAVÍ

Motto: **Nejen duše a těla.**

17. 2. RODINA

Motto: **Moje i ve společenství.**

17. 3. DAR VÍRY

Motto: **Obohacení života.**

21. 4. UPŘÍMNOST

Motto: **Neuhýbání a čistota.**

19. 5. LÁSKA

Motto: **Bezpodmínečná.**

16. 6. MODLITBA

Motto: **Darem pro mne a pro druhé.**

15. 9. NADĚJE

Motto: **Všudy přítomná a nekonečná.**

20. 10. KAŽDODENNÍ RADOST

Motto: **Zdroje mé radosti.**

24. 11. KLID A POKOJ

Motto: **Domov, příroda, společenství.**

15. 12. „DĚKUJI TI“

Motto: **Mám radost, že jsi šťastný/á.**

„Mým posláním je život prožívat. Prožívám svůj život, pokud žiji pro někoho, pro něco nebo jen pro obyčejnou krásu života.“

(P. Zbigniew Czendlik)

Milé farní společenství,

již sedm roků se jedenkrát měsíčně schází naše Farní společenství seniorů. Společně prožíváme živé přátelství, sdílení, zakoušíme poznání nového, kterým nás obohacuje dané téma (nebo jen oprášení znalostí toho, co jsme již věděli), ale vždy se najde něco nového. Nese nás společná modlitba a to nejen za nás, naše rodiny a známé, ale také za ty, kteří vložili úmysly na lístečku do krabičky SENIOŘI v kostele pod kůrem. Chci všem, kteří tak činí, moc poděkovat.

Minulý měsíc mě zaujal jeden z těchto úmyslů: „Prosím o modlitbu za společen-

ství pro osamělé.“ V té době byla také zveřejněna zpráva papeže Františka o zahájení dvouletého synodálního procesu. Synoda - slovo, které se překládá „společně na cestě“, vyjadřuje společné putování a odkazuje na Pána Ježíše, který se představuje jako „cesta, pravda a život“ (Jan 14,6).

Za naše společenství mohu říci, že je různorodé. Jsme tam vdovy, nemocní i osamělí, a také žijící v manželství. Nejsme společenstvím, kde se jen poslouchá, ale každý zde má prostor ke sdílení.

V souvislosti s výzvou papeže Františka jsem si uvědomila, jak Duch Svatý koná. Vybrané zaměření témat na rok 2022 mě v tom utvrzuje. Těším se, jak budou pojata, uchopena a společně prodiskutována.

Za sebe se vám chci otevřít a říci, že vím co je bolest, utrpení, samota - vždy však zvednu hlavu a s Boží pomocí jdu dál. Dovolu, abych se podělila o slova z písniček, které zpívá Anežka Hradilová, a mají název: „Neboj se, člověče“ a „Až mě zavoláš“. Často si je pouštím a děkuji vnukovi, který mě na ně upozornil.

Refrén z té první: „Neboj se, člověče, životem svým netrap se, neboť všude, kam tě pošlu, tam půjdeš a co ti přikážu, řekneš. Neboj se, já budu s tebou!“

A z vlastní písně: „Často já pocit mám, že když jdu klopýtám..., ale proč, slovo chci polykám, když se mě ptá zda chci jít světem s Ním..., stačí jen chtít a s Ním promlouvat...“

Z písničky *Až mě zavoláš*: „Každý den je dar Tvůj, v každé chvíli při mě stůj, živé vody plný džbán chceš mi dát...“

Až mě zavoláš..., do náruče Tvé se ti odevzdám, bolest dobře znám, tu ti odevzdám...

A závěrem ještě z písničky *Neboj se, člověče*: Bůh mě zasadil jak zrno úrodné, dal

mi vláhu, pole příhodné, abych rostl a sílil a Jemu se líbil a nebál se přinést užitek... Dík, že mě nenecháš zkouškami projít, aniž bych nepoznal Tvou vůli...

Jana Suchánková

* * *

Z pastorační rady farnosti

Na společné cestě

Byl jsem pastorační radou zvolen koordinátorem synodálního procesu v naší farnosti. Informací o synodě je k dispozici tolik, že vás nebudu zatěžovat dalšími. To by bylo jako nosit sovy do Athén. Ostatně vše důležité včetně témat nabízených k diskusi najdete také na farním webu (farnostreckovice.cz/synoda). Ale dovoluji si projevít přání.

Byl bych rád, kdybyste se zapojili všichni. Oslovili jsme stálá společenství v naší farnosti a navíc jsme založili „otevřenou“ skupinku. Ale pokud se nechcete setkávat v organizovaných skupinkách, vyberte si téma, které se vás nějakým způsobem dotýká, a přemýšlejte o něm sami, s rodinou, s přáteli. Nenechávejte to na starších | mladších | moudřejších | zbožnějších | ... (doplňte si každý sám). Každý hlas má cenu a škoda každého hlasu, který nezazní. Na cestě jsme přece všichni společně, tak také společně hledejme, kudy by měla vést.

Byl bych rád, kdybyste zapojili také své menší i odrostlejší děti. Hledáme cestu, po které v následujících letech, možná desetiletích půjdeme, takže by také měly mít možnost se k ní vyjádřit. I ony do církve patří, i ony ji nějakým způsobem vnímají. A jejich pohled je často nezatížený našimi životními zkušenostmi, konvencemi, tradicemi. Nebylo by moudré se o tento pohled ochudit.

Byl bych rád, kdybyste se nebáli. Nebojte se projevít svůj názor a nebojte se hledat

cestu skrytou v názorech druhých. Nebojte se být otevření, upřímní a kritičtí – jsou to věci, které nejsou v církvi obvyklé a možná ani žádané, ale jsou potřebné. Nikdy jsem to nepočítal, takže nevím, jestli je to pravda, ale slova „nebojte se“ jsou prý v Bibli tři sta šedesát pětkrát. Přesně kolikrát, kolik má rok dní. Jako kdyby Bůh věděl, že je potřeba nám to neustále opakovat, jako kdyby nás k tomu vyzýval každý den. Tak tuto Boží výzvu poslechněme. A to nejdůležitější jsem si nechal na konec. Byl bych rád, kdybyste při tom všem nezapomněli na Ducha svatého. Dejte mu prostor, nechte se jím vést. Bez toho to nepůjde. Moudro našich babiček „Bez Božího požehnání marné lidské namáhání“ mluví za vše. Když budeme mít na paměti a v srdci Ježíšova slova „Ne má, nýbrž tvá vůle se staň“, tak to ve finále nemůže dopadnout špatně ☺.

Pavel Rejman

* * *

„Pojďte ke mně všichni“ (Mt 11,28)

Svatý Jan Pavel II. říkal, že celé zlo světa může být přemoženo skrze obrovskou moc eucharistické adorace.

Jak to vše začalo?

V jednom letním dnu jsem chtěla koupit maso na oběd pro pozvané syny s rodinami. U Zelenků na Gorkého ulici. Podíva-

la jsem se na jejich stránky, že mají otevřeno od 8 hodin. Druhý den jsem šla ráno na mši svatou k Tomáškoví. Měl ji o. Martin a po ní byla výjimečně adorace. Rozhodla jsem se, že na ní nezůstanu a půjdu pro maso, protože odpoledne můžu jít za Pánem do kostela u nás. Došla jsem k obchodu a tam měli nápis, že o prázdninách je otevřeno od 9 hodin. Tak jsem se vrátila ke sv. Tomáši a zůstala na adoraci. Moderoval ji o. Martin a na konci říkal, že jeho touhou je, aby byla v Brně stálá adorace.

Potom jsem šla koupit to maso.

Asi za týden, při listování v časopise Světlo, které nosím tátovi, mě hodně oslovil článek „Pojďte ke mně všichni“ (Mt 11,28). Byl o stálé (věčné) adoraci, co všechno to obnáší, ale taky o milostech, které nám Bůh při ní dává, o svědectvích. Přemýšlela jsem o tom, jestli by tato stálá adorace, adorační kaple, mohla být v naší farnosti. Nedošla jsem k závěru, ale vše jsem svěřila Pánu, protože On všechno ví. A já mu to budu v modlitbě dále svěřovat. O prázdninách míváme setkávání FEB (ze všech buněk) na faře. Dostáváme od našeho pastýře katechezi jednou za 14 dní, a tak jeden týden může vedoucí doplnit něčím, co si vybere podle sebe. Vzala jsem tam tento článek, nad kterým jsme se sdíleli. Některým se myšlenka o stálé adoraci moc líbila a řekli jsme si, že se za to budeme modlit.

Při prvním setkání vedoucích buněk s otcem Michalem tam, mimo jiné, zaznělo od Honzy L., že jednu jeho členku na společném setkání buněk o prázdninách oslovil tento článek, který jsem přinesla. A jestli by nemohla v naší farnosti být věčná adorace? Domluvili jsme se, že vyzkoušíme zatím 24 hodinovou adoraci s Pánem, jestli to půjde. Do začátku adventu.

Tak jsem si vzala organizaci této adorace na starost. Možná i proto, že chodím častěji za Pánem a mám moc ráda tyto chvíle - být tu pro Něj a s Ním. Jak řekl o. Šebestián v jedné myšlence na YouTube: „Marnit čas pro Pána.“

A o to ostatní, ať se postará Pán.

Míla B.

* * *

Řečkovické posvícení

V neděli 17. 10. proběhlo v naší farnosti již tradiční posvícení. V Řečkovicích a na Mokré Hoře je zvykem slavít posvícení v neděli, která připadá na výročí posvěcení kostela. Nejde však o nějaké pravidlo, které by bylo striktně určené všude v naší vlasti. Často s kamarády a kolegy přicházíme na to, že tomuto svátku říkáme jinak. Posvícení nebo také posvěcení (lat. dedicatio) totiž v průběhu let splývalo se svátkem, které se slavily podobně (hody, pouť apod.). U nás je to tedy docela čitelné a na svátek sv. Vavřince (lat. patrocini-um) slavíme hody. Obě tyto události slavíme v podobném stylu, mají svou duchovní část a světskou.

Ač jsou tyto slavnosti podobné, cítím velké pouto k posvícení především proto, že jde o mladší akci a navíc ji organizujeme jako aktivní lidé pro sebe a pro své okolí zcela dobrovolně mimo své pracovní povinnosti. Zajímavé na našem posvícení také je, že se do organizace postupem času zapojuje více lidí i více dobrovolných organizací. Letos bylo na mši vidět, jak moc začíná být velký průnik mezi farností, Orly, skauty a Sokoly. Několik z nás váhalo, který kroj si vlastně obléci na slavnostní bohoslužbu a v kterém jít pak slavit do orelského areálu. Nakonec většina z nás vybrala ten folklórní a spolu s dětmi nás bylo v kostele přibližně dvacet krojova-

ných, což byl zcela jistě posvácný kostelní rekord.

Na té světské části, která probíhala v areálu orelské jednoty, jsme se sešli hned po mši, abychom nachystali zázemí, a hlavně jsme museli pocukrovat výtečné koláčky. Ty tradičně peče Míla Bořecká s pár dalšími maminkami/babičkami a touto činností tak přirozeně navazuje na to, že posvácné akce tady začal organizovat její manžel Jožka Bořecký, skautským jménem Pad. V brzkém odpoledni začali chodit na „Orlák“ skauti, farníci a aktivní řečkovičtí lidovci, kteří připravili sportovní disciplíny pro děti. My, co jsme byli ve folklórních krojích, jsme děti i dospělé vítali koláčky a vínem a ve tři hodiny už bylo v areálu pár set lidí. Některé se mi podařilo nadchnout do přidání drobných příspěvků na křížek, který se pokoušíme znovuobnovit v místě, kde za kasárnami několik set let stával. Přibližně ve čtyři hodiny začala hrát cimbálová muzika Jánoch a střídala se s vystoupením krojovaných dětí ze Sokola.

Při soutěžení dostávaly děti u disciplín malé odměny a na konci ještě jeden větší koláček. S přicházející tmou se začala hřiště i skákací hrad vyprazdňovat a celou akci jsme ukončili již v orlovně.

Tímto malým článkem bych chtěl opravdu ze srdce poděkovat všem, kteří se na této akci podíleli. Bylo to jako každý rok lepší a naštěstí nás ani COVID nezastavil.

Jirka Libus

* * *

Natáčky, zástěra, ... a růženec

Když jsem byla malá, věděla jsem, že až vyrostu, tak tyhle věci si prostě do své domácnosti nevezmu. Naštěstí trvalá vyšla z módy, trička oversize (zkrátka hodně velká) mi na přebývání v bermudském trojúhelníku sporák-dřez-pračka naprosto

stačila, a zdrávasový kolovrátek jsem ráda přenechávala babičkám v kostele. Takhle jsem si modlitbu rozhodně nepředstavovala. Za nás frčela hlavně modlitba vlastními slovy, nejlépe ve spolču, a kytarové písničky při mši.

Po nějaké době, to už moje děti měly svoje děti, zpovědník prohodil: „... a budeš se s babičkami v kostele modlit růženec.“ Hm, pomyslela jsem si, švec ať se drží svého kopyta, já se budu držet svého způsobu modlitby a růženec zůstane stařenkám. Sem tam jsem svědomí uplácela nějakým desátkem. Aby se neřeklo.

Loni v červnu mi přistála na facebooku fotka od kamaráda: „Tohle je náš Honzík.“ Fotka byla z novorozeneckého JIP oddělení nemocnice. Následoval popis okolností jeho předčasného a dramatického příchodu na svět. To mě rychle probralo. Modlitbu, a honem! A co popadnout takhle narychlo? Jasně, desátek růžence. Cestou do práce, při čekání na cokoliv, před usnutím, začala jsem těmi desátky vyplňovat každou vhodnou (a někdy i nevhodnou – Maria, promiň) volnou chvilku dne. Vzpomněla jsem si na broučky, kteří před zimou pečlivě ucpávali mechem každou skulinu své chaloupky ve stráni pod jalovcem. K úmyslu za Honzíka se rychle přidaly další potřeby lidí v blízkosti. Desátek za toho, další za tamtoho, to mi to jde...

Honzíkovi se dařilo dobře, duchovní svaly utěšeně narůstaly, stejně jako polichočné sebevědomí. Ale čím dál častěji jsem se přistihla, že jsem schopna během desátku nebo dvou vymyslet velký nákup, seznam nutných domácích prací nebo dokonce kus článku pro farní zpravodaj Rožeň ☺. A otec Michal říkal v jednom kázání, že: „... my se snažíme Boha umluvit. Tohle se pomodlím, a ještě tohle a

támhleto, to by bylo, aby mě Bůh nevyšel“. Takže honba za větším počtem zdravasů je jen další slepá ulička?

Otec Jeroným, trapistický mnich, říká mnichům o modlitbě: „Pro začátek si dejte – podle toho, kolik máte volného času, ale bez zbytečných průtahů a samozřejmě vždy na kolenou – takových pět tisíc hodin modlitby. Jde o pouhý záběh, nic jiného. Co vám budu povídat, v každé lidské činnosti je to stejné. Kdo jí dal kus svého života, rozumí věcem jinak, než ten, kdo se jí věnoval krátce.“

Tady se láme chleba. To, čemu dám nejvíc svého času, je pro mě opravdu důležité. Jeroným také cituje svatého Tomáše Akvinského: „Nic není přátelům tak vlastní, než aby žili spolu.“ Jeroným k tomu dodává: „Důvěrnost lze dobře bránit pouze trvalou přítomností. Jediný den, vyšetřený pro společnou přítomnost, dokonce jedna jediná hodina, či ještě kratší okamžik, to všechno má z důvodu důvěrné blízkosti nevyčísitelnou hodnotu. Všechno má cenu, jen když jsme spolu, nebo – protože zde se jedná o božské přátelství – jen když stojíme v usebrání před Bohem.“ Žít spolu. Trvalá přítomnost. To je to, co dává všem těm více nebo méně roztržitým zdravasům a jiným modlitbám svůj smysl. Pane, teď chci být chvíli s Tebou, u tvých nohou. Přináším s sebou ty, kteří mě prosili o modlitbu, ty, které nosím ve svém srdci, nemocné, naši farnost, naše kněze minulé i současné, papeže Františka a další. Všechno má cenu, jen když jsme spolu.

M.Š.

* * *

Z farní knihovny

Tak věříme

Knihla Anselma Grüna (1945) a Davida

Steindl-Rasta (1926), tedy dvou starších až starých mnichů, kterým nechybí vlastnost mládí. Totiž odvaha pustit se cestou, kterou se moc nechodí.

Anselm Grün je osoba známá, tak tedy pár slov o Davidu Steindl-Rastovi. Ve Vídni vystudoval Akademii výtvarných umění a posléze absolvoval postgraduální studium experimentální psychologie. Ve Spojených státech, kam se přestěhoval v roce 1952, se stal mnichem, poustevníkem. Jeho tématem je vděčnost.

Ta je jedním ze základních postojů všech duchovních tradic a jak mohu potvrdit z rozhovoru s kolegyní, není cizí ani ateistům. Vděčnost je tedy postoj, který spojuje všechny lidi a může vytvářet jejich nový přístup ke společnosti.

Navíc je vděčnost dle bratra Davida vždy spojena s radostí, protože rád přijímám, co mi život dává. Na této radostné cestě jsou dva kroky: *V první kroku jsem jako nádoba, která se pomalu naplňuje. Prší a sud na vodu se plní. Když v našich srdcích stoupá vděčnost, děje se to v úplném tichu, ale najednou mi srdce přeteče, sud je plný a přetékáající voda se třpytí ve slunečním světle a šumí.* To je druhý krok: díkuvzdání, v něm se teprve pořádně rozzáří radost.

Problémem naší konzumní společnosti je, že k tomuto díkuvzdání nedochází, protože nedojde k naplnění sudu. Pro velká očekávání od života je máme moc velké. Chtělo by je zmenšit. Radost nevyvolá množství majetku, ale kvalita vděčného života. I o tomto je Jobův příběh. Když se dobere poznání, že na majetku a postavení nezáleží, dostane se mu všeho dvojnásob.

Honza V.

Irenina naděje

Irena bojuje s nadváhou. Již léta prohrává. Je však nezlomná, stále věří, že zvítězí. Ví, že cílené diety i cvičení jsou slepé uličky. Vždycky v nich uvízne a zaplete se do změti lítosti a zmaru. Sem tam do takové pasti ještě zabloudí, ale umí se rychle zorientovat a včas vykouvat.

Irena žije sama. Manžel, tedy bývalý, je inženýr. Bravurně ovládá statistiku a řídí proto celé jedno oddělení Českého statistického úřadu. Irenu však statisticky tak úplně uchopit nelze.

Z přesně vymezených a logicky umístěných buněk jakékoli tabulky vždycky něčím vyčuhuje. Narušuje tak přehlednost tabulky, její logickou posloupnost a celistvost. Často ignoruje celé tabulky, tanečním krokem přechází z jedné do druhé. Nezdráhá se dokonce přebíhat i mezi grafy znázorňujícími zcela protichůdné jevy. Mezi čísly jí bylo vždycky těsno.

Irena uznává, že řádu, hranic a systému je třeba. Zachovej řád a řád zachová tebe. Na sebekázní ostatně usilovně pracuje celý život. Svého bývalého manžela a jeho svět stále obdivuje. Je pracovitý, poctivý, spolehlivý, zodpovědný, pevný a rozhodný. Irena s upřímným zaujetím poslouchávala jeho výklady o sběru, třídění a interpretaci dat. Kladla doplňující dotazy a vždycky se jí dostalo erudované odpovědi. Fascinovalo ji, co všechno lze evidovat, vyčíslit a spočítat. Udivovalo ji, co je pak následně možné ze sofistikovaně uspořádaných údajů vyčíst. Stále znovu ji překvapovalo, jak výsledné rozборы čísel s takovou jistotou interpretují minulost i přítomnost a dokonce předvídají budoucnost. Některé analýzy jí připadaly jako věštecké křišťálové koule.

A zde byl kámen úrazu, jež se jim nepodařilo obrousit.

Irena totiž, navzdory statistice a jejím nezvratným důkazům, životní jevy spíše odhaduje skrze své pocity a nazírá je optikou matematicky neuchopitelné intuice. Slova jako tušit či věštit však, dle manžela, patří nevědomé minulosti. Irena se jich ale, přes veškerou snahu, nedokáže vyvarovat. Neumí je vypustit nejen ze svého slovníku, ale ani ze svého prožívání a jednání. Navíc ta nadváha a vůbec.

On zas nemůže přiznat relevanci emocím a uznat srdce jako hodnověrnou analytickou metodu. Jeho profesní poctivost a čest mu to zkrátka nedovolují. Tématu se dlouho a pečlivě věnoval. Vymezil a sesbíral všechny relevantní údaje a s Irenou je konzultoval. Následná analýza, i při zohlednění nejistot měření a statistických odchylek, ovšem ukázala, že je to prostě blbost. Přepočítával to několikrát. Činit rozhodnutí na základě takto neprůkazných podkladů je hazard, v širším dosahu ohrožující demokracii a svobodu.

Vydrželi, dokud syn nedokončil studia.

Ireně je to líto, rozpadu manželství i nadváhy. V jejím srdci i myslí obojí zanechává neutěšený, tmavý a páchnoucí kout.

Dnes si Irena vyšla na Babu, má ten les ráda. Zastavila se na rozcestí „U obrázku“, přivřela oči, nastavila tvář slunci a nechává pod víčka proniknout zlaté jiskření. Vlasy jí jemně hladí studený vánek. Zhluboka se nadechla průzračného, chladného vzduchu. Konečky prstů jak by se dotýkala krásy a věčnosti. Do temného kouta uvnitř pronikne, alespoň na chvíli, paprsek jasného světla, naděje, že žádná bolest nezůstane beze smyslu a tma jednoho dne pomine úplně.

-----napsala Klára Dlabáčková-----

Naším dětem

Adventní hra 2021

Milé děti, milí farníci,

jistě víte, že letošní rok byl rokem sv. Josefa. Během postní doby jsme společně nastoupili do učení ke sv. Josefovi a snažili jsme se být lepší ve vztahu k Bohu i k lidem, lepší v práci i v životě. Inspirovali jsme se prací sv. Josefa a stavěli jsme dřevěný dům. Všichni jsme se moc snažili, ale práci nám zkomplikovalo onemocnění COVID, díky kterému jsme se možná do kostela nedostali tak často, jak bychom chtěli. A náš dům zůstal rozestavěný.

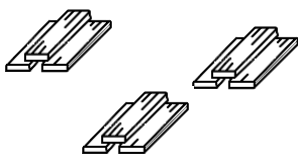
Stál tam opuštěně celý rok a všichni přemýšleli, co s ním bude. A najednou se blíží advent a ten nám přináší ještě jednu příležitost domeček dostavět. Když se přibližují Vánoce, každý z nás zdobí své domy a byty. Uklízíme, věšíme světýlka a ozdoby do oken. Pojdme tedy společně dostavět a nazdobit i ten náš dřevěný dům, a připravit jej i své srdce na narození Pána Ježíše.

Přeji vám všem požehnaný advent.

Terka

Pravidla hry:

- Do každé rodiny si v kostele vezmeme sadu úkolů pro menší děti (pokud máme v rodině menší děti) a sadu úkolů pro starší děti a dospělé.
 - Úkoly doma rozstříháme a připravíme k losování. (Necháme je rozdělené na dvě věkové kategorie. Lístičky můžeme složit, smotat či nechat rovné. Losovat můžeme z pytlíků, misek, košíčků apod.)
- Každý den ráno si každý člen rodiny vylosuje úkol na daný den ze své kategorie. Tento úkol se snaží během dne splnit.
 - Večer lísteček s vylosovaným úkolem vracíme k ostatním úkolům, aby si jej později mohl vytáhnout i další člen rodiny.
 - Pokud si někdo vytáhne znovu úkol, který již plnil, může jej vrátit a vylosovat si nový úkol.
 - Každý člen rodiny by si měl zapamatovat (či zapsat), kolik úkolů se mu podařilo splnit.
- Při návštěvě kostela pak každý účastník může za každý svůj splněný úkol nalepit na dům jedno dřívko. (Špachtličky lepíme na předkreslené obrysy, špachtle i lepidla jsou připravená v kostele u domečku.)

Smajlikové bludiště skrývá tajenku, co máš udělat v době adventní. Cestu ukazují jen radostní smajlíci. Spoj je a poté zapiš do tajenky písmenka, která jsou mezi nimi:

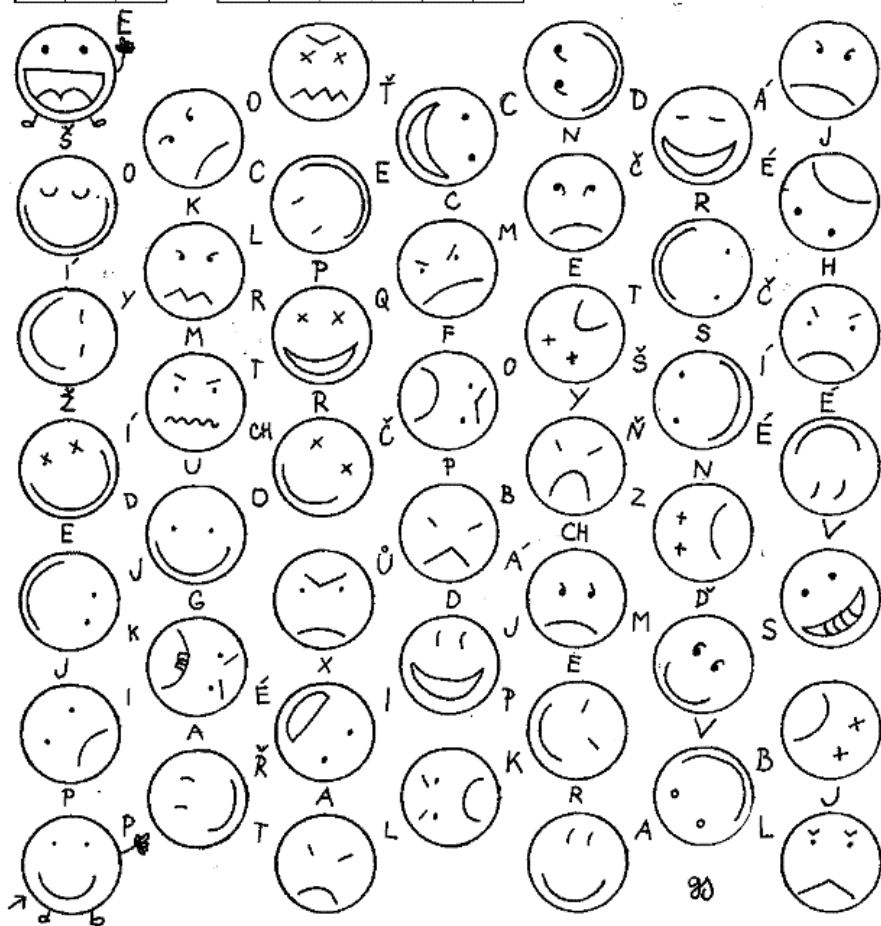
--	--	--	--	--	--	--

--	--	--

--	--	--	--	--

--	--	--

--	--	--	--	--	--

Pořad bohoslužeb do konce roku 2021

28.11.	Ne	1. neděle adventní	7:15	za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu
			8:30	za farní společenství
			10:00	za zemřelou Boženu Chlupovou a živou a zemřelou rodinu
29.11.	Po		18:00	na poděkování s prosbou a Boží požehnání a dary Ducha Sv.
30.11.	Út		6:30	za zemřelé rodiče Svozilovy a živou rodinu
1.12.	St		18:00	za dary Ducha Svatého pro syna a za živou a zemřelou rodinu
2.12.	Čt		6:30	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
3.12.	Pá		18:00	za nemocné za dar zdraví pro manžela Jana a celou rodinu
4.12.	So		6:30	za zemřelou Emilii Suchou (100 let od narození) a za živou a zemřelou rodinu Suchou a Havlíčkovou
5.12.	Ne	2. neděle adventní	7:15	za zemřelého Jaroslava Hudce a duše v očistci
			8:30	za zemřelého Jana Pleského a sourozence
			10:00	za farní společenství
6.12.	Po	sv. Mikuláš	18:00	za zemřelé rodiče Trbolovy a Tesařovy a dar víry v celé rodině
7.12.	Út		6:30	za Miroslava a Boženu Volfovy, jejich rodiče a živou rodinu
8.12.	St	P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu	18:00	na poděkování za dar života s prosbou o uzdravení rodových kořenů
9.12.	Čt		6:30	za nenarozené děti
10.12.	Pá		18:00	na poděkování za 15 let života s prosbou o Boží ochranu a požehnání za živou a zemřelou rodinu Vozdeckou
11.12.	So		6:30	za zemřelou maminku a dar zdraví pro tatínka
12.12.	Ne	3. neděle adventní	7:15	na poděkování za dar života s prosbou o Boží pomoc a požehnání
			8:30	za farní společenství
			10:00	za zemřelého Jiřího Pavelku a živou rodinu
13.12.	Po		18:00	za dar pravé víry
14.12.	Út		6:30	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého a za živou a zemřelou rodinu
15.12.	St		18:00	na úmysl dárců
16.12.	Čt		6:30	za seniory naší farnosti
17.12.	Pá	<i>Betlémské světlo</i>	18:00	za zemřelého bratra, rodiče, prarodiče a celou živou rodinu za obrácení a dar nové víry
18.12.	So		6:30	na poděkování za dar života s prosbou o dary Ducha Svatého
19.12.	Ne	4. neděle adventní	7:15	za živou a zemřelou rodinu Kazdovu, Tomáškovu a Buchtovu
			8:30	za zemřelého manžela, bratra, rodiče a živou rodinu
			10:00	za farní společenství
20.12.	Po		18:00	za zemřelé rodiče Kvitovy a Podlucké a dary Ducha Svatého pro živé rodiny
21.12.	Út		6:30	za zemřelou manželku a živou rodinu
22.12.	St		18:00	za zemřelého Václava a Marii Literákovy a živou rodinu
23.12.	Čt		6:30	za zemřelé rodiče z obou stran, P. Ivana Pešu a živou rodinu Trnkovu a Černých
24.12.	Pá	Štědrý den Vigilie Narození Páně	16:00	za děti naší farnosti
			23:00	za kněze, kteří sloužili a slouží v naší farnosti
25.12.	So	slavnost Narození Páně Boží hod vánoční	7:15	za zemřelého manžela a zemřelou rodinu Fajkusovu a Horníčkovu
			8:30	za nemocného bratra
			10:00	na poděkování za 55 let manželství a Boží požehnání pro celou rodinu
26.12.	Ne	sv. Rodina (sv. Štěpán)	7:15	za zemřelého manžela, bratra a živou a zemřelou rodinu
			8:30	za rodiče Dvořákovy, manžela, rodinu Škarkovu a živou rodinu
			10:00	za farní společenství
31.12.	Pá	sv. Silvestr I.	17:00	na poděkování za Boží pomoc a ochranu v uplynulém roce

Přejeme požehnaný advent (nejen) všem pilným pisatelům!